

תת"ע 3987/08/14 - מדינת ישראל, תביעות תעבורה חוף נגד כמאל גרגורה

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 3987-08-14 מדינת ישראל נ' גרגורה
בפני כב' השופט שלמה בנג'ו

בעניין: מדינת ישראל תביעות תעבורה חוף - ע"י
עו"ד אייל עמאר

המאשימה

נגד

כמאל גרגורה ע"י עו"ד רפי רויטגרונד

הנאשם

הכרעת דין

הנני מקדים אחרית לראשית ומודיע כי החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

פתח דבר:

בפתח הדברים אבקש לציין, כי הראיות בתיק זה נשמעו באותו יום בו נשמע 'תיק דבורה' זהה מבחינת טענות ההגנה והסוגייה המשפטית המתעוררת בו (3995-08-14 מדינת ישראל נ' פאעור) (להלן: "פאעור"), וגם שם יוצג הנאשם, ע"י אותו סניגור. היום ניתנו הכרעות הדין בשני התיקים הללו. כל ההנמקה המשפטית שניתנה בתיק פאעור יפה גם לתיק זה, ולכן הוריתי למזכירות לקשור בין התיקים האלקטרוניים.

הנני חוזר על ההנמקה המשפטית בתיק פאעור לצורך הנמקת הרובד המשפטי של הכרעת דין זו ומפנה אליה, שכן, אין טעם לחזור כאן שוב על הדברים.

כתב אישום:

לפי כתב האישום, ביום 1.7.14 בשעה 23:26 בכביש המוביל מזבולון לסומך 70, בק"מ 49.2. נהג הנאשם מר גרגורה כמאל ברכב מאזדה, בדרך שאינה עירונית עם שטח הפרדה בנוי, במהירות, של 131 קמ"ש, אשר נמדדה באמצעות

מכשיר דבורה, במקום בו המהירות המותרת הינה 90 קמ"ש זאת בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה.

תשובת הנאשם לכתב האישום:

הנאשם כפר בתקינות ובאמינות מכשיר המדידה, בהפעלה תקינה שלו ובמיומנות המפעיל. מלבד האמור הודה בנהיגה.

ראיות התביעה:

המאשימה העידה את השוטר עורך הדוח רס"ל רוז'ה מוראני אשר ביצע את האכיפה.

כמו כן, הוגשו המסמכים/מוצגים שלהלן.

מוצגי התביעה:

ת/1 - הזמנה לדין וכתב אישום

ת/2 - זכ"ד להפעלת מכשיר מדגם BEE III IL

ת/3 - תע"צ רס"ב אבנר ברזילי

דין בראיות והכרעה:

נסיבות האירוע כפי שתועדו בת/1 ותוארו ע"י השוטר רוז'ה מוראני, מפעיל הדבורה, הם כדלקמן:

במהלך פיקוח תנועה עמד השוטר במקום הנקוב בכתב האישום, דרך בינעירונית, עם שטח הפרדה בנוי, בה מותרת מהירות מקסימאלית של 90 ק"מ והפעיל את מכשיר הדבורה. לידו ישבה מתנדבת.

מבעד לשמשה האחורית של הניידת, הבחין השוטר, ברכב המגיע לכיוונו, כשהוא בודד בכיוון נסיעתו. הרכב נקלט במכשיר הדבורה במהירות של 137 קמ"ש ולאחר 3 שניות כאשר המהירות יציבה בצג המכשיר, והרכב עדיין בודד בכיוון הנסיעה בשדה הראיה, ונשמע צליל דופלר אחיד, נעל השוטר את המכשיר על הרכב הנמדד, במהירות של 136 קמ"ש.

השוטר הדליק את גשר התאורה בניידת ופתח בנסיעה אחרי הרכב, כאשר הוא שומר על קשר עין רצוף עימו. הרכב הנמדד חלף על פני השוטר, שדלק אחריו עד שעצר אותו במקום בטוח בק"מ 51. נהג הרכב זוהה כנאשם ולידו נוסעת. לכשנעצר הוסברה לו מהות העבירה, ובתגובה טען הנאשם: "לא שמתי לב".

א. תקינות המכשיר:

השוטר רס"ל רוז'ה מוראני הבהיר בחקירתו הנגדית, כי ביצע את הפעולות הנדרשות לשם וידוא תקינות המכשיר לביצוע המדידה. הוגשה תעודת עובד ציבור המעידה על טיפול תקופתי שנערך למכשיר. עדויות אלה לא נסתרו בחקירה הנגדית ולא הובאה כל ראיה לסתור. לפיכך, הנני קובע כי מכשיר הדבורה היה תקין בעת ביצוע המדידה לנאשם.

ב. מהימנות המפעיל:

השוטר רוז'ה מוראני לא נחקר בחקירה הנגדית על מיומנותו וזו לא עורערה. יצוין, כי השוטר ערך את המסמכים הדרושים להפעלה תקינה של הדבורה לרבות ציון קיומו של דופלר בודד ואחיד, כנדרש. בנסיבות אלה, הנני קובע כי הוכח בפני כי השוטר מוראני מפעיל הדבורה הינו מפעיל מיומן.

ג. מהימנות ההפעלה:

השוטר מוראני תיאר בדוח הנסיבות שביצע כיצד הבחין ברכב מבעד לשמשה האחורית, של הניידת, עקב אחר צליל הדופלר של מכשיר הדבורה ונעל על הרכב לאחר 3 שניות. הרכב היה בודד בכיוון נסיעתו. כאשר חלף על פניו הדליק את גשר התאורה ודלק אחריו תוך שהוא שומר עימו על קשר עין רצוף. עיון בפעולות שביצע להפעלת הדבורה מלמד, כי פעל כהלכה בהתאם לנהלים ולדרישות היצרן על מנת לוודא מדידה נכונה.

ב"כ הנאשם שאל את השוטר באם היו בניידת מכשירי קשר ורדיו ולכן השיב השוטר בחיוב. עוד מסר השוטר, כי מכשיר הקשר שלו פעל כנראה בעת המדידה. באשר לרדיו בניידת, לא היה השוטר בטוח בכך. נטען ע"י הסניגור, כי בכך קיים פגם מבחינת ביצוע ההפעלה.

בהיבט העובדתי, לא שוכנעתי כי היתה כאן הפעלה של רדיו בעת ביצוע מדידת המהירות. השוטר לא אישר זאת, והדבר נותר ספקולציה של ההגנה. אשר למכשיר הקשר, ברור לי כי היה עם השוטר מכשיר קשר שעה שהוא נמצא בתפקיד. ברם, לא הוכח לי, כי מכשיר הקשר הופעל בעוצמה כזו, אשר פגמה בהפעלת הדבורה.

בהיבט המשפטי הנוגע לחובת המפעיל לעבוד בניידת ב'סביבת עבודה' שתאפשר לו מעקב אחר צלילי הדופלר, אין לי אלא לחזור על נימוקים שנתתי זה עתה, בתיק **פאעור** שבכותרת הכרעת דין זו.

ד. אמינות המדידה:

בתיק **פאעור** התייחסתי באריכות לשאלת הוכחת מהימנות ואמינות תוצאותיו של מכשיר מדידה אלקטרוני, ולשאלת קיומה או אי קיומה של חזקה עובדתית הקמה כתוצאה מ'מסה קריטית' של פסיקה ודיון בשאלות עובדתיות אלה. ההנמקה המשפטית בענין **פאעור** יפה לענין תיק זה ויש לראותה כאילו נכתבה מילה במילה בתיק זה.

מסקנתי היתה והינה, כי לא קיימת 'מסה קריטית' המקימה חזקה עובדתית בדבר מהימנותו של מכשיר הדבורה ואמינות מדידותיו. במצב דברים כזה, אמינות שהיא ענין שבעובדה, ועל התביעה היה להוכיחה באמצעות הגשת חוות דעת מומחה. משלא עשתה כן, היא לא עמדה בנטל הראיה הרובץ עליה בפלילים.

אשר לתגובת הנאשם לדוח, כאשר נעצר ע"י השוטר, אליה מפנה המאשימה, בטענה כי בתגובה ספונטאנית זו, הודה הנאשם בביצוע העבירה. לא מצאתי כי יש בתגובה הלאקונית שנרשמה מפי הנאשם, כדי לשמש הודאה בביצוע העבירה נשוא כתב האישום. הוא הדין גם לגבי אי העדתי של הנאשם. כפי שפורט בענין **פאעור**, בנסיבות הללו, כאשר הראיה המרכזית היא אמינות המדידה שבוצעה במכשיר אלקטרוני, לא מצאתי ליתן לתגובת הנאשם ואי העדתי כל משקל.

סוף דבר:

משלא הוכחו מהימנות ואמינות מכשיר הדבורה שבאמצעותו נמדדה מהירותו של הנאשם, אני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתנה היום, כ"ו שבט תשע"ה, 15 פברואר 2015, במעמד הצדדים